

- Γλάδοστηνῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. νόστιμος. ὄρα σλάδκῆ.
 Γλάδοστηῆ. ἐπιρ. = σλάδцѣ.
 Γλαδοστράστιε, ἰα. οὐδ. ἡδυπάθεια = σλαστολύβιε.
 Γλαδοστράστηνῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἡδυπαθής.
 Γλαδοστράστεβῆ, εши. -ство-
 -вахъ. ἡδυπαθέω-ῶ, θρύπτομαι, διαθρύπτομαι, διατρυφάω-ῶ = ρασκόшестеβῆ.
 Γλάδοсть, η. θηλ. ἡδύτης, γλυκύτης, γλυκασμός, τρυφή. **СВХ** σλάдость по слѣшаю (205.) ἡδέως ἀκούω (τινός). 2) = σλάсть.
 Γλάдцѣ. ἐπιρ. ἡδέως, ἡδισα. ἡδομένως.
 Γλάνοсть, η. θηλ. ἀλμυρότης, ἄλμη.
 Γλάνнῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἀλμυρός. **СТОЛПХ** сланъ (Γενεσ. 19. 26.) στήλη ἄλός.
 Γλάστηнῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἡδονικός, ὁ τῆς ἡδονῆς. 2) = σλαδοστράστηнῆ.
 Γλαστολύβнῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. φιληδονος, τρυφηλός, τρυφερός, φιλάσωτος, ἀβροδίαιτος. = любує слáстнῆ.
 Γλαστολύβιε, ἰα. οὐδ. φιληδονία, τρυφηλότης, τρύφημα.
 Γλεзà, βι. θηλ. (αἰτίατ. слé-зδ). δάκρυον.
 Γλέзньнῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. (κτηт.) ὁ τῶν δακρύων. 2) δακρυόεις, δακρυώδης.
 Γλέзнь. ἐπιρ. (326) μετὰ δακρύων (δακρυωδῶς).
 Γлезнῆ, ἠши. παρτ. слезнῆх (καὶ -знῆх). ὁ ἀορ. (μεσ.) προσлезнῆса, зншнса. δακρύω, δακρυρῶέω-ῶ.
 Гливáю, εши. ἀορ. слíахъ. μ. слíю, ἔши. συγχέω, συγχωνεύω, χωνεύω.
 Γλίчῆ, ἰа. οὐδ. ρυθμός, ἀρμονία, συμφωνία. = соглáсῆ I. σημασ.
 Γλίчнῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. ἑναρμόνιος, ἀρμονικός.
 Гловéсникъ, а. ἀρσ. λογιστής.
 Гловéснῆ, αἰ, οε. ἐπιθ. λογικός, ὁ τοῦ λόγου. (86. словéснῆ пῆрх. τὸ τοῦ λόγου συμπόσιον). 2) λόγιος, ἐλλόγιμος, πεπαιδευμένος. **СТО** οὐдет. словéсное, ὡς οὐσίας. τὸ λογικόν. = рáзвѣмх 2. σημασ.
 Глóво, а-весе. οὐδ. λόγος.